

7 • 26.8.2020

KIRKKO & KOTI

Kuopion ja Siilinjärven evankelisluterilaisten seurakuntien lehti

Patrik Hagman
luottaa askeettien
viisauteen

► Keskiaukeama

Miten organisoidaan
seurakuntien toiminta
tulevaisuudessa?

► Sivut 2-3

Mikael Pentikäinen on
huolissaan yrittäjien
jaksamisesta

► Sivu 8

Maaret Kallio ja toivon voima

► Sivu 4

kirkkojakoti.fi

TUJUA HYTTINEN

PIENEMMÄLLÄ rahamäärällä parempaa laatua

Kuopion seurakuntayhtymä miettii rakenteita, taloutta, toimintaa sekä kiinteistöjä.

Vajaa vuosi sitten tehtiin valtuustoaloite, jossa oltiin huolissaan Kuopion seurakuntayhtymän taloudesta ja toiminnasta. Valtuustoaloitteen ensimmäiset allekirjoittajat olivat Kallaveden seurakunnan luottamushenkilöt **Jaana Turunen** ja **Jouni Palmu**. Aloitteella oli allekirjoittajia muistakin yhtymän seurakunnista.

Taustatyötä tehty koko kevät

Valtuusto tarttui haasteeseen ja perustettiin ohjausryhmä sekä rakenneselvitystyöryhmä keräämään tietoa ja tekemään esityksiä erilaisista rakennevaihtoehtoista.

Rakenneselvitystyöryhmää vetää yhteisen kirkkoneuvoston puheenjohtaja **Aulikki Mäkinen**.

”Rakenneselvityksen taustatyötä on tehty koko kevät. Korona tavallaan helpotti asiaa, sillä rakenneselvitystyöryhmän jäsenten monet matkat ja kokoukset peruuntuivat. Saimme näin raivatuksi enemmän aikaa kuin alun perin olimme suunnitelleet”, Mäkinen selvittää.

Mäkisen mukaan erilaisia malleja on vertailtu eri mittarein. Myös työntekijöitä ja seurakuntien luottamushenkilöitä on kuultu ensimmäisen kerran. Alustavia tuloksia on tarkoitus tuoda valtuustoseminaariin syyskuun lopulla.

”Olemme joutuneet miettimään, mihin meillä on varaa ja voivatko uudet rakenteet tuoda lisäarvoa työn sisällöille. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, voidaanko pienemmällä rahamäärällä tehdä yhtä hyvää tai jopa laadukkaam-

paa työtä toisissa rakenteissa. Samalla joudumme miettimään, mitä tarkoittaa seurakuntien välinen solidaarisuus.”

Työntekijöiltä hyviä ideoita

Mäkisen mukaan suuri ei välttämättä myöskään ole kaunista. Mikäli hahmottelemme vain suuruutta, tarkastelun ulkopuolelle jää usein rakenteiden tarkoituksenmukaisuus ja seurakuntalaisten päätösvallan turvaaminen uusissa rakenteissa.

”Aktiivisista seurakuntalaisista uusi rakenne voi tuntua surulliselta. Seurakuntien nimien ja itsenäisen identiteetin menettäminen ei ole pikkujuttu. Myös tätä surutyötä täytyy kunnioittaa. Toisaalta monet seurakunnan jäsenet eivät koe vahvaa yhteyttä yhteen tiettyyn seurakuntaan.”

Mäkinen iloitsee, että on töissä yhtymässä, jossa kyetään keskustelemaan ja katsomaan eteenpäin.

”Sekä luottamushenkilöt että johtoryhmä ansaitsevat tästä suuren kiitoksen. Tämä tunne on vahvistunut prosessin aikana. Olen iloinut myös työntekijöiden muutosvalmiudesta ja hyvistä ideoista.”

Mäkinen uskoo, että yhtymä selviää tästä kuivin jaloin ja ilman isoja mustelmia.

”Vaikka varmasti joudumme vielä vääntämään lopullisesta mallista, uskon kuitenkin, että pääsemme lopulta maaliin ilman henkilökohtaisia loukkauksia. Prosessissa haastavinta on ollut ajan käyttö. Monien ihmisten kalentereja sovitetaan yhteen kaikkien muiden virkatehtävien lomassa.”

LYHYESTI

#SILMÄTRISTISSÄ

Kirkon toimintaa arvostetaan

TIEDE- ja kulttuuriministeri Anni-Ka Saarikko vieraili Turussa pidetyssä kirkolliskokouksessa.

”Perushyveemme ovat toisista välittäminen, huolenpito ja yhteisen hyvän asettaminen oman edun edelle”.

Yhteiskunnan turvallisuuden yksi tuki-jalka on henkinen kriinkestävyys. Saarikko totesi, että evankelis-luterilainen kirkko on perinteisesti ollut maasamme tärkeä henkisen tasapainon ja hyvinvoinnin vahvistaja, ja osallistunut laajasti myös kriisityöhön.

”Kirkko on auttanut surun ja epävarmuuden käsittelyssä ja tuonut toivoa sinne, missä se on ollut kadoksissa. Apua on tarjottu kaikille, eikä kirkon jäsenyys ole ollut avun saannin edellytys.”

”Kirkossa on haettu sosiaalisen median ja etäyhteyksien avulla innovatiivisesti uusia toimintamuotoja. Kirkon diakoniatyö on yhteistyössä kuntien kanssa kehittänyt nopeassa tahdissa ratkaisuja, joilla apua on saatu erityisesti haavoittuvimmissa asemassa oleville. Seurakuntien työntekijät ovat muuntautuneet moneksi niin ruoka-avun antamisessa ja siihen liittyvässä logistiikassa kuin ikäihmisten auttamisessa ja heidän tarpeidensa kartoittamisessa. Suomalaiset arvostavat kirkon toimintaa kriisin aikana”, Saarikko korosti.

Ministerin mukaan kriisistä toipumisen aikana seurakuntien antaman tuen tarve ei vähene. ”Opetus- ja kulttuuriministeriö onkin juuri myöntänyt evankelis-luterilaiselle kirkolle yli 4,4 miljoonan euron suuruisen erityisavustuksen diakoniatöiden tukemiseen.”

TUJUA HYTTINEN

Rakenteet muuttuneet ennenkin

Mäkinen muistuttaa, että rakenteet ovat muuttuneet vuosikymmenten ja vuosisatojen kuluessa aina uudelleen.

”Ne ovat ihmisten tekemiä ja aina kulloiseenkin tilanteeseen luotuja. Sen sijaan seurakunnan elämä jatkuu. Niin säilyvät myös kirkot ja kirkkojen lähiyh-teisöt. Niitä kukaan ei ole ottamassa pois.”

Jouni Palmu toteaa, että monta vuotta on menty ajatuksella, että vielähän meillä on rahaa. ”Tulevaisuudennäkymät ovat olleet huolestuttavia pitkään, niin taloudellisesti kuin toiminnallisestikin. Koen, että seurakuntayhtymän sisällä on paljon päällekkäistä toimintaa ja tehokkuuttakin voisi lisätä. Pohdittiin Jaanan kanssa näitä asioita ja todettiin, että nyt on korkea aika tehdä tästä aloite ja saada asioita liikkeelle.”

Aloitteentekijän mielestä prosessi on käynnistynyt hyvin.

”Hyvällä yhteistyöllä saamme aikaan oikeanlaisen muutoksen. Rahanjakomalli on oltava kunnossa riippumatta seurakuntien määrästä. Onnistuessaan tämä prosessi saa aikaan todellisen toimintamuutoksen, jonka myötä myös talouspuoli kohdentuu juuri oikealla tavalla.”

Palmu uskoo, että yhteinen sävel löytyy.

”Työryhmä on saanut työn hyvään vauhtiin vaikeista ajoista huolimatta. Uskon, että ratkaisu on onnistunut, kun kaikki ymmärtävät katsoa kokonaisuutta ja uskaltavat päästää irti vanhasta oman edun tavoittelemisesta.”

Talous on yhteinen

Jaana Turunen oli mukana aloitteessa, sillä hänelläkin oli huoli tulevaisuudesta.

”Päätös aloitteesta syntyi, kun juttelimme Jounin kanssa säästöistä ja siitä, kuinka toimintaa organisoidaan, kun kaikki ’yksinkertaiset’ säästökeinot on käytetty. Näimme parhaaksi, että asioista puhutaan avoimesti kaikkien seurakuntien kesken, eikä kukin seurakunta erikseen pelkästään omien säästöta-voitteidensa osalta.”

Turusen mielestä prosessi on lähtenyt erittäin hyvin liikkeelle ja varsinkin ohjausryhmässä asioista on pystytty keskustelemaan rakentavasti ja kiih-kottomasti.

”Tämä on myös asia, joka herättää pelkoja ja epäluuloja sekä muutosvastarintaa. Näihin paras keino on avoimuus ja toisaalta sopiva ennakko-luulottomuus myös sellaisia vaihtoehtoja kohtaan, jotka tuntuvat ensisilmäyksellä toimimattomilta.”

”Riippumatta siitä, mihin prosessi lopulta vie, tämä haastaa meitä kaikkia niin luottamushen-kilöinä kuin työntekijöinä, pohtimaan toimintaamme, sen ydintä ja tarkoitusta monella tapaa. Vaikka toimimme itsenäisissä seurakunnissa, on taloutemme yhteistä. Prosessi avaa näkemään myös oman tontin ulkopuolelle ja ymmärtämään haasteita, joita toisissa saman yhtymän seurakun-nissa on.”

Turunen luottaa, että johonkin yhteiseen päätökseen päästään. Mutta mikä se on, jää nähtäväksi.

”Toivon, että asioista voidaan puhua ja tehdä päätöksiä yhteinen etu edellä. Tarvitaan myös rohkeutta päästää irti tutusta ja sopeutua tähän päivään sekä tulevaisuuteen.”

ERIKA SUOMINEN

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
minna.siikaniva@evl.fi

Kaveria ei jätetä

Syyskuun alussa vietämme lähimmäisen sunnuntai-ta. Jeesus oli elämällään ja opetuksellaan esimerk-kinä Jumalan rakkaudesta, joka ylittää kaikki rajat. Tämä esikuva velvoittaa meitä näkemään jokaises-sa ihmisessä lähimmäisen. Kristukselta saamme myös voiman hyviin tekeihin lähimmäistemme hyväksi. Hyvää tehdessään ihminen toimii Jumalan rakkauden välikappaleena.

Vietin kesälomani Helsingissä. Huomasin, kuinka ympärille-ni tuli runsaasti tilaa, kun käytin kasvomaskia. Kesällä niitä ei vielä katukuvassa tai julkisessa liikenteessä paljon näky-nyt. Tunsin olevani vähemmistöä ja uhka muille. Minulla oli myös syyllinen olo, että lähdin lomalle pääkaupunkiseudul-le, jossa tartuntoja on paljon.

Miltä mahtaa tuntua niistä ihmisistä, jotka ovat sairastaneet koronan ja se on yleisesti tiedossa. Uskaltaako heitä kukaan lähestyä luontevasti pitkään aikaan.

Tapasin paljon ystäviäni. Minäkin vähän hätkähdin, kun eräs ystäväni kertoi tavatessamme sairastaneensa koronan. Mieleni teki ensimmäisenä kysyä: Milloin?

Kesän kääntyessä kohti syksyä tilanne on taas muuttunut. Tartuntaluvut ovat lähteneet kasvuun ja kasvomaskisuosi-tuksia on annettu myös Kuopion alueella. Valitettavasti kaikki varotoimet eivät tehoa ja osa ihmisistä sairastuu koronaan.

Hyvää tehdessään
ihminen toimii
Jumalan rakkauden
välikappaleena.

Pelosta huolimatta on syytä muistaa raamatun sanat: ”Kaikki, minkä tahdot-te ihmisten tekevän teille, tehkää te heille.” Matt 7:12.

Lähimmäisenrakkautta vaaditaan erityisen paljon silloin, kun pelottaa. Kave-ria ei saa jättää yksin. On yritettävä auttaa niillä keinoin, jotka ovat turvallisia. Vaikka-pa viemällä ruokakassi oven taakse tai soittamalla.

*Herra, auta aina,
etten ketään paina,
etten toisten taakkaa
suuremmaksi tee.
Virsi 509:2*

KUUKAUDEN VALINNAT

45

AVIOLIITTOKÄSITYKSESTÄ käyty keskus-telu kirvoitti hiljattain päättyneessä kirkol-liskokouksessa 45 puheenvuoroa.

2021

VALTAKUNNALLISET jumalanpalveluspäi-vät *Jaetut eväät* järjestetään Kuopiossa maaliskuussa 2021.

50 000

SUOMEN Lähetyssseura ja Kirkon Ulko-maanapu ovat molemmat myöntäneet 50 000 euroa katastrofiapua Beirutin sata-massa elokuun alussa tapahtuneen räjäh-dyksen uhrien auttamiseen.

KUOPION MÄNNISTÖN seurakunnan kirkkoherra **Aulikki Mäkinen** valittiin kirkolliskokouksen uudelle nelivuotis-kaudelle hallintovaliokunnan puheen-johtajaksi. Tähän saakka hallintovalio-kuntaa on johtanut piispa.

KUOPION KAUPUNKI on hankkinut kasvomaskeja vähävaraisille kunta-laisille. Kaupunki tekee yhteistyö-tä seurakunnan ja järjestöjen kanssa maskijakelun koordinoinnissa.

KIRKON perheneuvonta tarjoaa apua parisuhdeongelmiin keskusteluavun lisäksi myös podcastin muodossa. Suhde klinikalla -podcastissa kirkon perheneuvojat ja psykoterapeutit **Paula Ruotsalainen** ja **Juha Petter-son** vastaavat kuulijoiden kysymyk-siin parisuhteiden kiemuroista.

Tutustu podcastiin osoitteessa
evl.fi/suhdekllinikalla

RUKOILEN

Luonnossa sato kypsyy, jokainen kasvi tuottaa omanlaistaan hedelmää.

Siunaa ja varjele minua, että näkisin luonnon rikkauden ja ihmisyyden arvon, jokainen ihminen omanlainen, mutta silti samanarvoinen.

Luonnossa sato kypsyy, anna sen muistuttaa, että jokaisella meillä on omat lahjamme. Auta kiittämään ja kunnioittamaan toinen toisiamme.

TOIVO

ei katoa pimeäänkään

Toivo pohjaa realiteetteihin, ei kieltämiseen. Se on vahva elämänvoima, sanoo Maaret Kallio.

Maaret Kallion kasvot ovat jo suomalaisille kovin tutut. Hän oli yksi *Ensitreffit alttarilla* -ohjelman asian-tuntijoista ja on jo kuuden vuoden ajan ollut yksi *Helsingin Sanomien* luetuimmista kolumnisteista. Koronakevään kasvoksi hän nousi *Helsingin Sanomien* sivuilla: perjantai-iltojen livestreamauksissa hän valoi kansaan toivoa – pandemian epävarmuuden kanssa voidaan joutua elämään vielä kauan.

”Arvaamattomuus luo pelkoa. Näköalattomuus voi olla jopa epätoivoa herättävää. Kokemus poikkeusoloista on yhteinen, vaikka emme ole sen edessä suinkaan tasa-arvoisia. Kokemus siitä, että ei ole hallintaa omaan elämään, on yhteinen – elämän muut olosuhteet eroavat toisistaan hyvinkin paljon.”

Maaret Kallio puhuu kuitenkin toivosta, joka ei katoa. Toivosta, joka on aina olemassa: kaikissa tilanteissa on mahdollisuus, aina on mahdollista selvitä.

”Toivon vastakohta ei ole epätoivo, se on toivottomuus.”

Toivolla on tavoite

”Toivoon liittyy aina pyrkimys johonkin. Toivolla on tavoite ja toiveikas ihminen on suuntautunut tulevaisuuteen.”

Kallion kirjoittama, kansanläheinen *Voimana Toivo* -kirja, ilmestyi juuri kevään korvalla – kun sitä suunniteltiin, ei koronasta ollut tietoaakaan. Uusi tilanne on kuormittanut monella terveyttä, taloutta, ihmissuhteita, ja synnyttänyt pelkoa. Keväällä auttoi valoon päin meneminen, syksy tuo luontaisesti kuormittumista.

”Toivo on aina tärkeää, ei vain poikkeusoloissa. Se on jokaisen hyvän elämän ydin, eikä se kuulu vain huippuelämään. Toivo pohjaa realiteetteihin, ei kieltämiseen.”

Toivon olemassaolo ei tarkoita suuria visioita.

”Se on oikeastaan sen sallimista, että tunnen tunteita, jotka voivat tehdä kipeää. Se on lupaa kuunnella omia tarpeita.”

”Toivo ei tarkoita pakkopirteyttä. Se ei ole tekopositiivisuutta: *You can do it*. Elämässä on monia todella vaikeita asioita ja tilanteita, joiden satuttavuutta ei voi vähätellä: läheisen menetys, sairaudet, erot, työttömyys ja työelämän ongelmat. Niissä tilanteissa tuntuu lähinnä pilkalta kommentti: kaikki on itsestä kiinni, piristyt nyt ja anna mennä, etsi uusi puoliso tai työpaikka.”

Kriisistä voi syntyä hyvää

”Omaan elämäntilanteeseen voi olla vaikeiden asioiden pitkittyessä vaikea suostua. On kuitenkin taito suostua siihen alistumatta. Realismi on välttämättömyys. Samaan aikaan asioihin suhtautuminen on taito, jota voi treenata kuten muitakin taitoja aloittaen siitä, että kiinnittää asiaan huomiota. Yhteys omaan itseensä ja omaan elämäntilanteeseen on tärkeää erityisesti silloin, kun joutuu tunnustamaan, että tässä tilanteessa en enää sisulla pärjää.”

Toivo ei ole iloista elämää vaan kokonaisvaltainen suhtautumistapa elämään. Se on sitä, ettei jää katkeraksi missään tilanteessa.

”Ei voi sanoa, että paha ja vaikea kääntyvät hyväksi. Kuitenkin voi sanoa, että kriisistä voi syntyä hyvää.”

”Voin vaikuttaa vain siihen, mihin voin vaikuttaa: omaan elämäni näissä olosuhteissa. Mitä siinä voin tehdä? Mitä voin tehdä nyt ja mihin vaikuttaa, jotta vuoden päästä tilanne on toisenlainen?”

”Entä miten voin hoivata itseäni? Miten voin vaalia elämässäni juuri nyt olevaa hyvää? Usein koulutuksissani pysäytän ihmiset pohtimaan, mikä heidän elämässään on juuri nyt hyvin. Mikä luo toivoa, pysyvyyttä, jatkuvuutta? Peilaan sitä jopa kuoleman kautta: oletko pyrkinyt olemaan omien tärkeiden asioidesi äärellä – rakastanut, kirjoittanut, hoitanut, tehnyt käsitöitä, auttanut?”

Tyypilliset vastaukset ovat luonto ja ihmissuhteet. Huolenpito luo merkityksellisyyttä: eläimistä, viherkasveista, puista, toisista ihmisistä.

Elämää ääripäiden välillä

”Ihmisen mieli tuottaa helposti kaksijakoista ajattelua: asiat ovat joko hyviä tai pahoja, ihminen on joko onnellinen tai masentunut. Todellisuudessa masentunut voi nauraa tai elää helliä hetkiä, onnellinen voi tuntea salaista kipua sisällään. Elämä on aina jonkinlainen integraatio, kokonaisuus kaikenlaisesta ääripäiden välillä.”

”Arkipäivän toivo on helposti epämääräinen juttu, kaukainen käsite. Voin esittää toiveen, että osaisin lentää. Se ei kuitenkaan ole realismia eikä voi toteutua. Toivo on toimijuutta, sitä että ei näe itseään uhrina, joka ei mahda tilanteelle mitään.”

”Tutkimusten mukaan ihminen, jolla on toivoa ja toiveikkuutta, sietää sairautta paremmin ja sitoutuu hoitoon paremmin kuin toivonsa menettänyt. Toivo on elintärkeä asia ja sen vahvistaminen luo joustavuutta ongelmanratkaisuun.”

Maaret Kallio muistuttaa, että jokaisen on hyvä kuulostella, onko läheisellä vaikeassa tilanteessa toivottomuutta.

”Toivottomuus on näköalattomuutta, ja se voi ennustaa itsetuhoisuutta. Jos läheinen alkaa jäädä siihen ajatukseen, ettei elämä tarjoa mahdollisuutta hyvään, on syytä etsiä ammattiapua. Toivottomuudesta pääsee harvoin yksin ulos, kannateluun tarvitaan toinen.”

Tunteiden kertominen on välttämätöntä: elleivät muut tiedä pahasta olost, ei tule vedetyksi kannattelevaan yhteyteen. Koronavetäytymisen vaikutukset tulevat esiin vasta ajan kanssa.

Pysähdytään hyvään

Entä miten toivoa voi vaalia arkipäivässä? ”Ollaan läsnä, eletään tavallisesti, pysähdytään hyvään. Ylipäättään ollaan tekemisissä toistemme kanssa: toivo syntyy yhteydestä.”

Kokenut terapeutti muistuttaa, että myös perheen sisällä voi olla näkymättömyyksiä yksinäisyyttä.

”TOIVO on aina tärkeää, ei vain poikkeusoloissa”, Maaret Kallio painottaa.

LAURA MALMIVAARA

”Annanko tunteideni, suruni näkyä ja annanko siten toiselle mahdollisuuden lähestyä? Ihmiselle ei voi korvata toisen ihmisen läsnäoloa mikään, ei esimerkiksi etäyhteys.”

”On lähes huvittavaa, kuinka hyväosaista on miettiä, mikä on etätyöpisteen ergonominen istuma-asento. Pysähdytävää on myös se, miten vasta nyt koronan myötä on ihmisten silmät laajemmin avautuneet luonnon ja läheisten merkitykselle. Pitääkö meillä tapahtua näin karuja ennen kuin huomaamme, miten hyvää on tavallinen arki?”

Toivo auttaa toipumaan

Kallion mukaan moni kaipaa myös terveydenhuollosta apua hakiessaan inhimillistä kohtaamista.

”Toivo on aivan keskeinen teema, kun väkivaltaa kokenut pyrkii toipumaan. Raiskattu ei ole rikki tai hajotettu, aina voi tehdä jotakin, voi päästä kiinni hyvään elämään. Tilanne voi olla toivottoman tuntuinen, mutta yhtään toivotonta tapausta ei ole.”

Kirkko saa mielenterveyden ammattilaiselta tunnustusta. Kirkko on merkittävä toivon luoja ja kannattelijana aina.

”Kirkossa toivo on elänyt kauan, ja elää yhä. Kirkon keskeisiä viestejä kaivataan juuri nyt erityisesti: turvaa, tarkoitusta, lohtua, armoa, yhteyttä, yhteisöllisyyttä. Seurakuntalaisena iloitsen siitä, että kirkkoon kutsutaan jokaista sellaisena kuin olemme.”

Armollisuuden ja armon hieno viesti korostuu, kun miettii, miten olennaisissa kohdissa elämää kirkko on mukana – syntymä, kuolema, nuoruuden siirtymät, avioituminen sekä vuoden suuret juhlapyhät joulu ja pääsiäinen.

”Ihmisen mieli on toivorikas ja sopeutuva, kun sitä hoidetaan ja pidetään siitä huolta. Millaista kasvua nyt muutoksen oloissa tapahtuu, sitä jääme seuraamaan. En koskaan lakkaa ihmettelemästä ihmisen mahdollisuuksia ja kykyä hyvään.”

MITÄ MIELESSÄ?

Pulahdus altaaseen

Kuopion Kuntolaakson uusi uimahalli avattiin yleisön käyttöön elokuun alussa. Halli on pinta-alaltaan Suomen toiseksi suurin ja tarjoaa laajan skaalan aktiviteetteja: erilaisten uima- ja hyppylaiden lisäksi kävijä voi ottaa tuntumaa vaikkapa porealtaaseen ja aromasaunaan. Kunnanohjattajat puolestaan arvostavat virtuaalivesijump-palaitteita ja kuntosalimahdollisuuksia.

Miten avajaisviikko sujui, uima- ja jäähallin palveluita vastaava työnjohtaja Antti Riekkinen?

”Avajaisviikko sujui oikein hyvin. Asiakkaille oli tarjolla monipuolista ohjelmaa eri toimijoiden taholta. Joka päivä oli yli tuhat kävijää, vilkkaimpana päivänä

hallissa vieraili noin 1500 ihmistä.”

Millaista palautetta uusi halli on saanut kävijöiltä?

”Pääsääntöisesti palaute on ollut positiivista. Kehuja on tullut esimerkiksi hienoista allastiloista. Hallin kuntosaleista on tullut jonkin verran negatiivista palautetta, johon on jo osin pyritty reagoimaan. Meillä on ollut liikunnanohjaajia opastamassa uusien laitteiden käytössä ja tuleamme jatkamaan neuvontaa saleilla.”

Monia on ihmetyttänyt, ettei hallista saa enää kertakäyttöpeflettejä - millä perustellaan muutunutta käytäntöä?

”Pefletit ovat tuottaneet ison määrän muovijätettä sekä

Niiralan vanhassa uimahallissa, että Lippumäen uimahallissa. Seuraamme muiden vastaavan kokoisten ja isompien kaupunkien linjausta pefletittömyydestä ympäristöä säästääksemme.”

Miten uimahallissa huolehditaan turvallisuudesta nyt korona-aikana?

”Uimahallissa on käsidesiautomaatteja ja tarroja lattioissa muistuttamassa turvaväleistä. Lisäksi kuulutamme muistutuksia turvavälien noudattamisesta. Rajoitamme esimerkiksi porealtaassa olevien ihmisten määrää, lisäksi uinninvalvojamme kiertävät tiloissa valvomassa yleistä järjestystä ja turvavälejä.”

HELI HARING

KOHTAAMISIA

Nuorten aikuisten maailmassa

Nuorisotyönohjaaja **Anton Berg** valmistui joulukuussa 2015 ammattikorkeakoulusta ja sai heti tammikuussa 2016 sijaisuuden ja pian vakituisen viran Alavan seurakunnasta.

”Siinä oli tuuria ja johdatuksen makua, että polkuni päättyi tänne”, työtään rakastava Berg arvioi.

Alavan seurakunnan nuorisotyö voi sanoa samaa, sillä Bergin mukana se sai kielitaitoisen, musiikin, somen ja erilaiset kulttuurit omakohtaisesti ymmärtävän toimijan.

”Pelastusolohuoneillat” on yksi Bergin kehittämistä erikoisuuksista. Niissä on halukkaille kyselijöille ja keskustelijoille pieni Raamattu-osio, Raamis, jonka jälkeen pelataan lautapelejä.

Berg tunnustautuu fanaattiseksi lautapelaajaksi. Hänellä itsellään on peräti 160 lautapelin kokoelma.

”Nuoret aikuiset harrastavat juuri lautapelejä. Tietokonepelejä on jokaisella omasta takaa ja niitä voi pelata yksinäänkin.”

Anton Berg on viettänyt neljänneksen elämästään Tansaniassa ja kävi siellä englanninkielisen koulun. Suomeen hän palasi vasta lukiovuosiksi.

Jo Tansaniassa hän ohjasi alakouluikäisten kerhoja. Tuli

avartavia kokemuksia siitä, ettei ihmisen köyhyys ja olosuhteet merkitse kaikkea.

”Huomaan kyllä itsestäni monikulttuurisuuden.”

Monikulttuurisuus tarkoittaa Bergille dialogisuutta ja kykyä kohdata eri uskontotoustaista lähteneet ihmiset tietäen, mistä heidän kulttuurissaan on kyse. Tansanian kouluissa ei opetettu uskontoa, mutta yhteisissä aamunavauksissa rukoilivat niin kristityt, hindut kuin muslimitkin yhdessä.

”Kaverit siellä Tansaniassa pystyivät hiljentymään yhdessä. Ajatusleikkienä olen pohtinut, pystyisinkö itse hiljentymään samalla tavalla vaikka muslimien kanssa.”

Bergin kokemusten mukaan uskonto on ongelma uskonnotomille, mutta ei eri uskontokunnille.

KAIJA VUORIO

Palvelemme teitä kaikissa hautausjärjestelyihin liittyvissä käytännön asioissa luottamuksella, yksilöllisesti ja ammattitaidolla

Toimialueena Kuopion seutu ja lähikunnat

Iltaisin ja viikonloppuisin
puh. 040 585 0456

toimisto@hautaustoimistoparviainen.fi

www.hautaustoimistoparviainen.fi

Hautaustoimisto Parviainen Oy

Savonkatu 18 | 70110 Kuopio | ma-pe 9-16 | puh. 017 261 3771

Asianajotoimisto Kalevi Pitkänen Oy

Puistokatu 6,
70110 KUOPIO

puh. 017 282 2211

www.kalevipitkanen.com

aatsto@kalevipitkanen.com

Perunkirjoitukset, perinnönjaot, testamentit ym.

ASIANAJOTOIMISTO ESA AIRAKSINEN

Tulliportinkatu 34, Kuopio
050 3522516, www.esairaksinen.fi

*Suru on
hitaasti vaalenevia varjoja...*

Hautaustoimisto J. NURRO OY

Kauppakatu 55-57, KUOPIO, puh. 017-261 3065, 040-505 6287
saila.lehto@nurro.fi www.nurro.fi

Hautaustoimisto Länsivuori

Täyden palvelun
hautaustoimisto yli 50 vuoden
kokemuksella.

Savonkatu 25
70110 Kuopio
Puh. 017 261 6531, 040 512 1035
www.lansivuori.fi

Tietokoneapu

puhelimet & tabletit
Kotitalous-
vähennys

www.orden.fi

040 5844 045

HAUTAKIVET LISÄKAIVERRUKSET

sekä kaikki kivialan palvelut

KIVILÄHDE

• 1989 •

KAAVIN KIVI OY - KIVILÄHDE

Kirjekuorentie 6, Kaavi
p. 017 6880 100, myynti@kaavinkivi.fi
Avoimma ma-pe 8-17
www.kivilahde.fi

TIMO JAKONEN

ERÄMAAN VIISAUTTA

korona-ajalle

Askeettien tutkija Patrik Hagman menetti vain muutaman vuoden välein vaimonsa ja pienen poikansa. Hän uskoo autiomaan viisaudesta olevan hyötyä kaikille korona-ajan yksinäisille.

Koronakriisi on pakottanut etenkin monet ikäihmiset yksinäisyyteen ja eristykseen. Kokeimus yhtäkkiä läheisistä eroon joutumisesta on voinut tuntua musertavalta.

Teologi **Patrik Hagman** kohtasi elämässään vain muutaman vuoden välein kaksi suurta tragediaa, joissa yksinäisyys tuli kohti. Ensin Hagmanien kuusivuotias **Joel**-poika kuoli uudenvuoden aattona 2014, sairastuttuaan aivokasvaimen kolmisen vuotta aiemmin. Vain kaksi ja puoli vuotta myöhemmin Patrikin vaimo **Carina** sai sairaskohtauksen kesken työpäivän. Kahden viikon kuluttua tästä Carina, kutsumanimeltään **Kika**, kuoli. Patrik uskoo, ettei aivoverenvuodon saanut Kika halunnut enää taistella, vaan päästä taivaan kotiin Joelin luo.

Surun murtama Hagman huomasi kysyvänsä samoja kysymyksiä, joita hän oli työs-

tänyt tutkiessaan varhaiskirkon erämaihin ja luostareihin muuttaneita erakkoja.

”Teologina olin miettinyt suuria kysymyksiä perusteellisesti, ja se auttoi minua käsittelemään kipua ja surua kysymyksinä, joihin on vaikea saada vastauksia”, Hagman sanoo nyt, kolme vuotta vaimonsa poismenon jälkeen.

Miksi tämä tapahtuu?

Hagman toteaa, ettei suurille tapahtumille elämässä ole aina tarpeellistakaan saada lopullisia vastauksia. Hänen mukaansa monet kristityt takertuvat liian herkästi miksi-kysymyksiin, kuten ”miksi tämä tapahtuu?” ja ”kuinka Jumala voi tehdä minulle tällä tavoin?”.

”Tietenkin on aina surun keskellä lupa haastaa Jumalaa ja pyytää Häneltä vastauksia, mutta lopulta suuret vaikeudet jättävät meidät tilanteeseen, joihin ei useinkaan löydy perusteellisia selityksiä.”

Elämän suuret mysteerit olivat askeeteille, erämaissa ja luostareissa asustaneille erakoille, yhtä polttavia kuin COVID-19 –taudin yllättämille länsimaisille nykyihmisille.

”Se, kuinka askeetit kohtasivat vastoinkäymisiä, on todella perehtymisen arvioista. He yrittivät aina ymmärtää, kuinka heidän kohtaamansa koettelemukset liittyivät heidän omiin toiveisiinsa”, Hagman avaa autiomaaisien ja -äitien ajattelua.

Askeetit katselivat vaikeuksien kohdassa elämäänsä taaksepäin ja kysyivät, olivatko he etsineet jotain valheellista jo ennen kuin menetys osui heihin. He siis kyseenalaistivat omat elämänarvonsa, eivät kaikkivaltiaan Jumalan sallimia menetyksiä.

Elämän suurille tapahtumille ei ole aina tarpeellistakaan saada lopullisia vastauksia

”He eivät myöskään kysyneet ’miksi?’, ilman että he olisivat kysyneet myös, ’kuinka voin käydä läpi tämän Jumalan avulla?’”

Askeeteille kaikki elämän käänteet, niin onnen kuin epäonnenkin hetket, tulivat yhden ja saman Jumalan kädestä. Tietoisuus siitä, että jokainen uusi elämäntilanne oli kaiken Luojan ja ylläpitäjän sallimaa, oli olennainen osa varhaiskirkon askeettien kilvoittelua elämän ja kuoleman varjojen maailmassa.

Ennemmin Maria kuin Martta

Mitkä sitten voisivat olla viisauksia tai hyviä neuvoja, joita kristityillä askeeteilla, yksinkertaisen elämän ”ammattilaisilla”, olisi meille hyvin erilaiseen elämään tottuneille?

”Monilla meistä on nyt ollut aiempaa enemmän vapaa-aikaa. Heitä autiomaan isät rohkaisivat luultavasti kiinnittämään huomiota siihen, mikä estää tekemästä sellaisia asioita, joihin me muuten sanoisimme, ettei meillä ole niille nyt aikaa.”

”Tällaisia asioita koronavirusaikana voisivat olla vaikka rukoileminen ja yhteydenpito ihmisiin, joihin emme ole olleet yhteydessä pitkiin aikoihin.”

Toinen tärkeä huomio Hagmanin mukaan on, että kriisitilanteet auttavat meitä näkemään selkeämmin.

”Näemme toisella tavalla, mikä on todella tärkeää elämässä. Yhteisötasolla näemme nyt, miten valtava merkitys on sairaanhoitajilla, opettajilla ja kaikilla muilla, jotka työskentelevät sen varmistamiseksi, että jokapäiväinen elämämme voi jatkua. Normaalisissa elämäntilanteissa emme ehkä kiinnitä riittävästi huomiota heihin.”

Jos on ollut kiitollinen elämän hyvinä päivinä, se kantaa myös vaikeuksien keskellä

”Kun emme voi Raamatun Martan tavoin huolehtia kaikesta, voisimme Marian tavoin keskittyä hyvään osaan.”

Tällä Hagman viittaa Luukkaan evankeliumista löytyvään kertomukseen, jossa Jeesus kehottaa Martta-nimistä naista olemaan huolehtimatta epäolennaisista ja tekemään kuten sisarensa Maria, joka luotti Jumalan huolenpitoon ja osasi olla murehtimatta turhista.

Toivo on jo keskellämme

Hagman toteaa koronaviruskriisin osoittaneen meille paljon siitä, mikä on ja mikä ei ole mahdollista. Nyt on tapahtunut monia asioita, joita vain puolisen vuotta sitten olisi ollut mahdotonta kuvitella nykymaailmaan.

”Jeesus kehottaa meitä epävarmuuden keskellä muistamaan aina sen, missä kristityn toivo on. Vaikka ympärillä olisi kaoottinen maailma, Jumalan valtakunta eli Jeesus itse ei katoa minnekään. Toivo iankaikkisuudesta on jo nyt keskellämme, vaikka olemme samalla osa luomakuntaa, joka yhä huokaa ahdistuksisaan.”

Omassa elämässään Hagman on vaikeiden vuosien jälkeen päässyt uuteen alkuun. Vaikka menetetty perhe on, ja tulee aina olemaan, osa häntä ja hänen tarinaansa, elämä on tuonut eteen myös uutta. Hagman elää avioliitossa pitkäaikaisen ystävänsä **Emma Audaksen** kanssa. Tutkijantyö on edelleen jatkunut Åbo Akademiassa käytännöllisen teologian alalla.

Taivaan linnut ja lemmikkikoirat

Askeettien tutkija on puhunut ja kirjoittanut paljon kiitollisuuden tarpeellisuudesta, muttei halua tuputtaa sitä kenellekään.

”On hankalaa olla kiitollinen silloin, kun on todella vaikeaa. Mutta oma kokemukseni on, että jos on muistanut olla kiitollinen elämän hyvinä päivinä, se kantaa myös vaikeiden päivien tullessa. Kiitollisuus voi jäädä ikään kuin osaksi hengellisiä lihaksiamme, joiden harjoittamisesta on hyötyä silloin kun on todella raskasta.”

Hagman muistuttaa Jeesuksen kehottaneen meitä hyvin kirjaimellisesti ”katsomaan taivaan lintuja”, oppimaan niiden huolettomuudesta.

”Ja jos et tykkää lintujen tarkkailusta, niin katso vaikka koiria, joita pitkin kaupunkoja ulkoilutetaan. Niiden iloisuudesta ja huolettomuudesta voisimme oppia paljon”, Hagman hymähtää.

”Kun pysähdymme näkemään elämässä kauneutta, samoin kuin komiikkaa ja rakkauttakin, Jumala täyttää sydäntämme uudella elämällä.”

JANNE KÖNÖNEN

Keitä olivat askeetit?

Jo Jeesuksen ajan Israelissa asketismi, vetäytyminen eristykseen muusta maailmasta, kuului osana uskonnonharjoitukseen. Asketismi oli erityisen suosittua 300-luvulla. Elettiin ”erämaaisien” ja ”erämaäitien” kulta-aikaa. Järjestäytyneestä asketismista kehittyi myöhemmin luostarilaitos.

Nykyään askeettisen elämäntavan noudattajia löytyy etenkin ortodoksisuudesta ja katolisuudesta. Kummassakin perinteessä asketismi on pitkälle kanavoitunut luostareihin. Kristinuskon historiassa on tunnettu myös kotiasketismin muoto, jolloin ihminen on vapaaehtoisesti eristäytynyt esimerkiksi rukoilemaan ja paastoamaan omaan kotiinsa.

MITEN SÄILYTTÄÄ yrittäjän usko ja toivo?

Savon Yrittäjät ja Kuopion hiippakunta ovat aloittaneet yrittäjiä koronakriisissä tukevan keskusteluserjan. Ensimmäinen kohtaaminen oli Kuopion tuomiokirkossa.

Yrittäjiltä katosivat asiakkaat ja kassavirta; piispat ja papit joutuivat sanomaan, että alkää tulko kirkkoon. Siinä eräitä koronan rinnakkaisilmiöitä.

Kirkko reagoi niin nopeasti, että neljässä päivässä melkein kaikki seurakunnat organisoivat verkkopalvelut ja jumalanpalvelusten suoratoistolähettykset. Yrittäjien ahdinkoa ei kirkko ole välttämättä kyennyt tunnistamaan.

”On rehellisesti tunnustettava, ettei kirkolla ole riittävästi ymmärrystä yrittäjän arjesta. Seurakunnilla on kuitenkin monenlaista yhteistyötä yrittäjien kanssa. Parasta mitä seurakunta voi tehdä, on tehdä kaikki mahdolliset hankinnat omalta alueelta”, sanoi piispa **Jari Jolkkonen**.

Yhteiskunta haluaa pelastaa yrittäjät

Asenne yrittäjyyttä kohtaan on yrittäjäpanelistien mukaan tällä hetkellä ratkaisevasti toinen kuin 90-luvun laman aikaan. Koko suomalainen yhteiskunta näki tärkeäksi pelastaa yritykset, joten hyvin nopeasti luotiin uusia tukimuotoja. Yrittäjyydellä on nyt vahva poliittinen tuki.

”Aivan ensimmäisessä kaupunginhallituksen kokouksessa tehtiin jo monia yrittäjiä tukevia päätöksiä. Haluttiin antaa yrittäjille heti viesti, että ette ole yksin”, kuvaa kaupunginjohtaja **Jarmo Pirhonen** kriisin alkua.

Apua on ollut tarjolla, mutta yksinyrittäjä **Pauliina Haimivaaran** mukaan moni yrittäjä häpeää avun pyytämistä. Ilmiö on tuttu toimitusjohtaja **Mikael Pentikäisellekin**. Korona ei kuitenkaan mahdu normaaliin yrittäjäriskisiin.

”Moni tuihin oikeutettu yrittäjä on jättänyt hakematta tukia. Vaikka yrittäjän ammattiin kuuluu varautua kaikenlaisiin uhkakuihin, ei voida edellyttää varautumista elinkeinotoiminnan rajoittamiseen ja kokonaisten toimialojen sulkemiseen”, Pentikäinen arvioi.

”On hieno asenne haluta pärjätä omillaan, mutta pitää myös nöyrästi tunnustaa,

KESKUSTELEMASSA olivat vas. yrittäjä Hannu Raatikainen, piispa Jari Jolkkonen, keskustelun moderaattori päätoimittaja Seppo Rönkkö, yrittäjä Pauliina Haimivaara, kaupunginjohtaja Jarmo Pirhonen ja Suomen Yrittäjien toimitusjohtaja Mikael Pentikäinen.

taa, että elämässä sattuu kaikenlaista. On siis oikein hakea tukea. Seurakunnat voivat tarjota ainakin henkistä tukea, mutta joillekin parasta on vertaistuki. Pahinta kaikissa kärsimyksissä on yksinäisyys”, totesi piispa.

Koronasta pysyvät jäljet

”Vielä ei tiedetä, mitä kriisi tulee vaikuttamaan yrittäjäintoon laajemmin. Talouden kannalta on huono asia, jos palo yrittäjyyteen katoaa”, arvioi Pentikäinen ja saman huolen jakoi **Hannu Raatikainen**.

”Ne yrittäjät, jotka ovat saaneet avustusanomuksiinsa hylkäävän päätöksen ovat nyt epätoivoisimpia ja kokevat

itsensä syrjäytetyiksi. Jotta usko ja toivo säilyisivät, heidät pitäisi saada vedetyksi mahdollisen henkisen tai aineellisen tuen piiriin. Yrittäjäpaloa ei saisi päästää sammumaan”, kuvaili Raatikainen.

”Koronan pysyviä vaikutuksia on monipaikkaisen työn lisääntyminen. Tämä on tosi iso mahdollisuus maakunnille ja maaseudulle”, ennustaa Pentikäinen.

”Korona on ainakin paljastanut sen, miten ratkaisevasti riippuvaisia olemme toinen toisistamme.” tiivistä piispa.

KAIJA VUORIO

PIISPA Jari Jolkkonen pohti, kumpi on pahempaa: se, että rahat loppuvat vai että toivo loppuu.

KOLUMNI

Naisten saunassa

Ja siinä me istumme, sulassa sovussa samojen löylyjen vietävänä. Kipristelemme kipakoita löylyjä, anomme lähimpänä istuvaa lyömään lisää vettä kiukaalle. Siinä me kanssasaret jaamme tarinoita, tunteuksia, hetkiä elämästämme. Päivittelemme uutta upeaa uimahallia, keväällä kertyneitä koronakiloja, lasten kasvamista ja kaverin kurjia kokemuksia. Nauramme toistemme illoille ja murahtelemme myötätuntoisena murheille. Jaamme kuultuja, kommentoimme muutosta ja päivittelemme päätöksiä.

Naisten saunassa ylitetään sukupuolien väliset kuilut, heimorajat ja

tuttuussuhteet. Siellä on rinnakkain leikkaushaavat, raskausarvet ja särkyneet sielut. Siellä me istumme sulassa sovussa, sydän avoimena ilman rihman kiertämää. Lauteilla roolien on mahdollista muuttua puhujasta kuuntelijaksi, vaikuttajasta tarkkailijaksi, kuuntelijasta kommentoijaksi.

Lauteilla roolien on mahdollista muuttua puhujasta kuuntelijaksi.

Nautin suunnattomasti niissä löylyissä, niistä keskusteluista ja kohtaamisista. Tätä samaa tunnetta oli Suomi kesän aikana täynnä. Viereisiin pöytiin jutustelua, hymyssä suin tapahtuvaa utelua kesänvietosta, kevään kulusta. Kohdattuun kansakulkijaan suhtauduttiin kuin uuteen naapuriin. Suomesta löydettyjä uusia käyntikohteita ja riemastusta aiheuttavia paikkoja ihasteltiin ja uusia suositeltiin.

Onni löytyi yllättävän läheltä. Siitä vierestä.

KIRSI SOININEN

KIRKOLLISET

KASTETUT

Nooa Eeli Samuel Tuomainen, Adele Christina Airaksinen, Toni Tapio Jääskeläinen, Sofia Eveliina Nevalainen, Tony Quang Partanen, Leo Veikko Viljami Raikonen, Emil Oliver Himanen, Elias Oscar Kröger, Silvia Viola Savola, Bea Tyyne Ilona Kulju, Luna Aurora Moilanen, Noel Henrik Leivo

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Markus Mikael Antinpoika Varheenmaa ja Alma Elina Mikkola, Kaarlo Juhani Ylimäki ja Lilja Anne Sylvia Olli, Panu Eerik Kantosalo ja Henna-Riitta Jääskeläinen, Miika Aleksi Keihänen ja Katariina Maria Karjalainen, Jouni Martti August Karp ja Lea Johanna Houtsonen, Jouni Petteri Venehsalo ja Mirva Maria Claudia Tanskanen, Jon Cristoffer Vähäyjylkkä ja Minna Katariina Mattila

KUOLLEET

Mirja Lahja Kaarina Antikainen 89, Kirsti Helena Mustonen 68, Yrjö Heikki Rossinen 87, Kaisa Hilda Katri Hämäläinen 93, Tyyne Elina Kinnunen 92, Eija Liisa Pöllänen 65, Martti Juhani Ängeslevä 65, Anna Kaarina Pääkkönen 78, Linne Kyllikki Reinikainen 91, Pirkko Pauliina Niiranen 93, Toivo Henrik Kuittinen 96, Aili Maria Soininen 97, Varpu Leena Korhonen 89, Ritva Helena Kinnunen 80, Ulla Marketta Husso 63, Rainer Juhani Happonen 75, Anna Leena Tiilikainen 100, Paavo Taavetti Husso 65, Maila Terttu Pasanen 82, Pertti Veikko Vartiainen 82, Sulo Sakari Svensk 80, Vesa Pekka Kolari 63, Kyösti Herman Väänänen 82, Urpo Antero Minkkinen 74, Rauha Hilikka Orvokki Grönfors 90, Minna Mari Sinikka Jauhainen 53, Leena Maria Simola 93, Annikki Pykkönen 94, Pia Maarika Laakkonen 50, Toini Siviä Itkonen 92

KASTETUT

Suvi Inkeri Soininen, Linda Maria Sinervuo, Aurora Lianna Kivioja, Akseli Eljas Kotila, Aleksan-teri Ilmari Leinonen, Eemi Pekka Uolevi Lyytinen, Joel Aaron Pietiläinen, Iivo Oliver Jaakkola, Oliver Viljami Kotilainen, Seela Salli Lydyia Asikainen, Justus Kauko Kusti Rautiainen, Ida Nelli Eveliina Laitinen, Joonas-Justus Simphiwe Koponen, Emil Ilmari Peiponen, Alisa Hilpi Marena Tapiola, Jonas Juho Aukusti Nousiainen, Eeva-Maria Mimosa Tchoukanov, Nikolas Mikael Johannes Kajanus, Unna Helena Elviira Kuoppala, Cecilia Elma Helene Piironen, Hugo Kasper Herranen, Edvin Eino Dominic Meyes, Leo Sauli Johannes Räsänen, Viena Elena Joensuu, Eino Pekka Ilmari Ojanen, Eemil Tobias Tirkkonen, Venne Onni Eidan Niemilä, Anton Onni August Neijonen, Wiljam Toivo Alexander Gråsten, Eero Olavi Mikael Hakala, Veera Hilikka Maria Toppinen, Rasmus Jooa Juhani Timonen, Lilja Isla Elena Karhunen, Eevi Annika Kylliäinen, Nia Alina Hiltunen, Vilja Valeria Taipale, Elea Ottilia Turja

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Ville Matti Damski ja Riikka Petra Pauliina Nousiainen, Niilo-Kustaa Väätäinen ja Veera Mirjami Laasanen, Matias Juuso Juhani Tuominen ja Hanna Vilhelmiina Taina, Antti Pekka Johannes Nurmonen ja Heidi Katriina Hyytiäinen, Lasse Aleksi Hietamäki ja Saara Karoliina Sipilä, Jorma Tapio Kasurinen ja Mari Katariina Väänänen, Kalle Akseli Mikkänen ja Jenni Katariina Mentunen, Miika Juhani Hämäläinen ja Tarja Jasmine Leskinen

KUOLLEET

Lilli Carita Emilia Nuutinen 28, Seija Hillevi Tuovinen 82, Auvo Artturi Viiliäinen 87, Anna-Maija Rönkkö 56, Vesa Ilmari Hollender 88, Tuula Helena Rissanen 61, Raili Helena Saasta-moinen 83, Sandra Rissanen 95, Pirkko Tuulikki Sorjonen 72, Liisa Pasanen 90, Toini Maria Miettinen 88, Pasi Juhani Lappalainen 48, Reijo Kalevi Haveri 74, Anna Liisa Happonen 85, Sylvi Sinikka Hassinen 68, Vappu Kaarina Kempainen 81

KASTETUT

Leevi Elias Elmeri Thureson, Nilsjä; Noel Jari Matti Hallikainen, Juankoski; Veikka Armas Isakki Kärkkäinen, Riistavesi; Inna Sofia Aurora Parviainen, Juankoski; Iina Sohvi Anneli Nissinen, Nilsjä; Aava Emilia Miettinen, Tuusniemi; Elea Elviira Huhtala, Muuruvesi; Anita Turpelinen, Kaavi; Antti Ilmari Mustonen, Kaavi; Alina Lydyia Kanninen, Nilsjä; Niklas Otto Juhani Miettinen, Tuusniemi; Lilli Marjo Julia Pentikäinen, Juankoski; Vili Väinö Tirkkonen, Tuusniemi; Maiju Iida Kristiina Parviainen, Tuusniemi; Eliel Aleksanteri Armas Lämsä, Riistavesi; Hilma Kerttu Aurora Miettinen, Riistavesi; Heljä Hilma Amelia Hartikainen, Juankoski; Selina Lilja Olivia Pesonen, Tuusniemi; Justiina Juulia Niskanen, Nilsjä; Alma Maija Kristiina Tirkkonen, Kaavi; Seela Maria Soininen, Nilsjä; Otso Kullervo Leiviskä, Riistavesi; Olivia Adelina Koponen, Kaavi; Micu Eemil Juhani Heikkinen, Nilsjä; Miisa Marie Sarafiina Mustonen, Juankoski; Peppi Hannele Hartikainen, Juankoski; Sulo Hannes Aabrami Ojalehto, Vehmersalmi; Repekka Sofia Lappalainen, Nilsjä; Elias Oliver Järveläinen, Kaavi; Miikka Kristian Mustonen, Tuusniemi; Jose Benjamin Liimatainen, Riistavesi; Nea Emma Amanda Heikkinen, Nilsjä; Amalia Tyyne Emilia Sormunen, Kaavi.

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Jarmo Jouni Juhani Korhonen Ja Miia Marika Murro, Riistavesi; Sami Antero Rouvanmäki ja Katja Anne Maria Korhonen, Nilsjä; Teemu Samuli Tähtivaara ja Hanna Marjut Elisa Ansamaa, Juankoski, Jori Pekka Tapani Heikkinen ja Meri Tuulia Pääkkönen, Riistavesi; Antti Tapani Väänänen ja Minna Maarja Rissanen, Nilsjä.

KUOLLEET

Kalle Heikki Hartikainen 73, Nilsjä; Matti Aukusti Miettinen 82, Vehmersalmi; Maija-Liisa Lempinen 83, Tuusniemi; Martti Vilho Antikainen 90, Riistavesi; Seppo Juhani Rouvinen 78, Nilsjä; Tyyne Tuulikki Lampi 95, Kaavi; Pauli Matti Väättäinen 91, Nilsjä; Kaisa Annikki Vihonen 77, Kaavi; Kalevi Petter Korhonen 83, Juankoski; Aino Mirjami Miettinen 90, Riistavesi; Pekka Johannes Pitkänen 70, Nilsjä; Maila Orvokki Räsänen 91, Kaavi; Jouko Olavi Julkunen 80, Kaavi; Vieno Anni Helena Miettinen 95, Juankoski; Ulpu Anna-Liisa Roininen 87, Juankoski; Maija Helena Hartikainen 87, Kaavi; Pirjo Marketta Holopainen-Särkkä 58, Vehmersalmi; Pirkko Tellervo Tirkkonen 82 v, Kaavi; Pentti Olavi Tissari 66, Muuruvesi; Toivo Aulis Miettinen 80, Tuusniemi; Elma Kohonen 84, Kaavi; Eila Pirkko Sofia Antikainen 92 v, Riistave-si; Salme Annikki Kaasinen 83, Kaavi; Pertti Olavi Hakkarainen 73, Juankoski; Seija Marita Hätinen 60, Riistavesi; Ilmo Olavi Vartiainen 69, Muuruvesi; Hilja Maria Rissanen 91, Tuus-niemi; Leena Inkeri Moisio 84, Vehmersalmi; Antti Johannes Ahonen 72, Tuusniemi; Tauno Olavi Laitinen 70, Juankoski; Leo Martti Olavi Kervinen 67, Nilsjä; Else Marjatta Korolainen 92, Muuruvesi; Airi Mirjam Eskelinen 94, Kaavi; Kerttu Mirjam Taskinen 92, Nilsjä; Reijo Antero Holopainen 76, Tuusniemi; Aino Johanna

Hassinen 92, Riistavesi; Vesa Aulis Kaikkonen 75, Kaavi; Mirja Taskinen 79, Nilsjä.

KASTETUT

Moona Elisa Hyvärinen, Iida Maria Ainamo Vornanen, Miina Tellervo Paasonen, Aarni Otto Aapeli Airaksinen, Atso Unto Johannes Kuikka, Niilas Iivari Rähhä, Peetu Eelis Aarne Salomon Pietiläinen, Linda Maria Haapaniemi, Milena Alissa Hyttinen, Martta Inkeri Kääriäinen, Aada Maija Aurora Myöhänen, Helmi Tuuli Ritvanen, Viola Anna Vilhelmiina Rönkkö, Fiona Nuppu Elviira Nurmi, Ilja Ilo Ilmari Rautio, Simon Eliel Rentola, Samu Kristian Auvinen, Elna Ingrid Puhakka, Kaspian Jooniel Saari, Ruusu Leena Mirjam Moilanen, Lukas Henrik Korvela, Emilia Aino Orvokki Metsola, Viivi Helmi Sofia Mykkänen, Vieno Vilhelmiina Pellinen, Onni Markus Puoskari, Vili Juhani Rönkkö, Oona Elina Vilén, Samuel Timo Petteri Hiltunen, Eemi Caspian Lysinen, Saana Olivia Partanen, Antti Esko Kalevi Tervo, Eetu Niklas Kasperi Heikkinen, Aaron August Valkonen, Inari Adele Pietikäinen, Alisa Emilia Karvonen, Willa Liisi Bettiiina Husso, Leevi Valdemar Luostari, Alex Liam Jauhainen, Elsi Isabella Siitonen, Jose Matti Jeremias Törrönen, Peetu Robin Benjamin Jormanainen, Liinus Eino Matteo Jokitalo, Jack Kalevi Kela, Kaarlo Eemil Kaipainen, Aada Isabella Aurora Rönkä, Mette Anna Olivia Leinonen, Hilda Livia Rissanen, Aleksi Väinö Viljami Parviainen, Eino Kasper Kähkönen, Aatu Eemil Viljami Sahlberg, Jalo Eemil Oliver Mulari, Topias Teodor Toivanen, Eevi Eliina Kaarina Ihalainen, Aksel Tapio Petteri Liukkonen, Oliver Eino Kalevi Remes, Viena Eliisa Pöyskö, Carla Adessa Lyytikäinen, Pihla Sanni Emilia Paasonen, Onni Aukusti Jessenpoika Kärkkäinen, Saimi Matilda Tuomi, Emma Olivia Uotila, Lila Aurora Saastamoinen, Emil Onni Olavi Wickstrand, Iivari Eemil Aulis Tenovirta, Venja Ariana Toroi, Enni Alisa Luukkonen, Eemeli Eino Olavi Nikkinen, Pyry Viljami Juvrainen, Enso Johannes Janatuinen, Robin Liam Leonel Pakarinen, Niilo August Hermann Holopainen, Pinja Oona-Maria Hakala, Veikko Aukusti Iivanainen, Elli Aino Olivia Kokkonen, Artturi Aarre Olavi Ojansuu, Eino Johannes Aamuvuori, Ilmari Olavi Helkkola, Eino Olavi Ikonen, Sofi Anna Ilona Säkkinen, Aava Ellen Klemetti, Elis Arthur Klemetti, Niki Henrik Haakana, Linnea Taimi Tiainen, Sofie Aada Aurora Nuutinen, Jooa Kaspian Jääskeläinen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Tomi Kristian Hakkola ja Hanna Emilia Kastehelmi Niskanen, Joni Kristian Tuomainen ja Wilma-Lotta Karoliina Valli, Ville-Petteri Hirvonen ja Anniina Maria Lyyra, Mika Juhani Hyväri-nen ja Sanna Elina Torvinen, Jarmo Ensio Holopainen ja Kirsi Maarit Antikainen, Pasi Tapani Karpainen ja Salla Jennina Ritvanen, Ville Eemeli Kinnunen ja Mari Elina Keinänen, Teemu Tapani Partanen ja Mona Katariina Forsberg, Janne Oskari Pasi ja Meiju Maria Savelainen, Pertti Kalevi Toivanen ja Nina Marika Leinonen, Petri Tapio Tiainen ja Emma Kaisa Happonen, Jan Mikael Behm ja Aino Roosa Emilia Rissanen, Janne Ilmari Koponen ja Sanna-Henriikka Timberg, Samuli Johannes Ahola ja Niina Marjut Häkli, Roger Siblawan Agsagani ja Sonja Kasmira Tanninen, Mikko Juho Henrik Markkinen ja Anni Elina Ruponen, Niko Tapio Putkonen ja Henriikka Ida Emilia Huittinen

KUOLLEET

Erno Olavi Auvinen 68, Teuvo Juhani Hakkarainen 71, Aulis Ilmari Rahkonen 88, Irja Anneli Jauhainen 72, Irma Siidorow 93,

Heimo Johannes Räsänen 72, Veli Seppo Juhani Miettinen 75, Juha Vilhelm Koivumäki 69, Minna Maarit Vehviläinen 54, Markku Tapani Ryynänen 63, Pauli Juhani Turunen 69, Terttu Kaarina Kolehmainen 75, Aili Mirjan Saksman 91, Alpo Ilmari Laitinen 70, Ari Matti Johannes Hälinen 59, Seppo Tapani Aalto 76, Tauno Aulis Virtanen 81, Ritva Kaarina Nieminen 77, Harri Tapio Miettinen 52, Marja Leena Suhonen 72, Onerva Orvokki Saara Rissanen 89, Flego Mononen 91, Mirja Sinikka Kumpulainen 82, Ella Helga Helena Taskinen 2, Tyyne Annikki Skottman 84, Aapeli Tuomainen 85, Eino Eelis Könönen 96, Mirja Annikki Paksula 99, Pekka Olavi Miettinen 67, Sylvi Tellervo Markkanen 90, Irja Anneli Pirskanen 83, Aune Anna Riitta Tuovinen 78, Milma Katri Mikkonen 89, Sirpa Kristiina Kokkonen 60, Esko Kalevi Korhonen 72, Sylvi Kaarina Ukkonen 89

KASTETUT

Lyyti Lumpeenkukka Leppänen, Eetu Johannes Lehtimäki, Viola Enni Inkeri Räsänen, Fiona Aino Olivia Kosunen, Heini Ariana Lumipuu, Elli Maria Wilhelmiina Koistinen, Astrid Kerttu Anneliese Danner, Viljo Onni Iivari Pirinen, Topi Lauri Viljami Vähämaa, Linnea Ilona Niiranen, Leevi Väinö Tapio Tikkanen, Viola Selda Lilianna Klasila, Amilla Hellin Linnea Oulejärvi, Milja Hilla Talvikki Oulejärvi

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Vilho Johannes Putkonen ja Maiju Linnea Pajunen, Kimmo Kalevi Karppinen ja Kati Marika Heikura, Jordan Christopher O'Brien ja Eeva Stiina Hoivala

KUOLLEET

Maija Kyllikki Iivanainen 90, Aino Kyllikki Aho 94, Veijo Risto Johannes Karppinen 74, Tauno Ahti Kalevi Tuomainen 83, Vieno Kaarina Tiainen 83, Leo Henrik Turunen 87, Toini Annikki Venäläinen 72, Jaakko Päiviö Vetternanta 84, Anni Marjatta Raatikainen 89, Maili Kaarina Leskinen 84, Liisa Nenonen 96, Päivi Hannele Rissanen 59, Maila Kaarina Roth 87, Väinö August Miettinen 91, Seija Irmeli Niemelä 69, Salme Johanna Korhonen 86, Irja Orvokki Heikkinen 85, Matti Ilmari Ryynänen 80, Perttu Uolevi Miettinen 67, Osmo Arvi Antero Huuskonen 88

KASTETUT

Venla Vilhelmiina Asikainen, Miina Maria Venetpalo, Ronja Helena Voutilainen, Tatu Valtteri Kotilainen, Kalla Eveliina Jokitalo, Asser Ensio Ukkonen, Elias Heikki Olavi Savolainen, Onni Ilmari Airila, Alisa Emilia Ikäläinen, Eki Villiam Lepistö, Mea Martta Irene Voutilainen, Minea Eela Aurora Remes, Lukas Henrik Airasvaara, Inari Aurelia Solonen, Werner Sisu Aarre Willman, Aapo-Matias Kortessalmi, Sari Nella Vanessa Pihanurmi, Oona Alina Elisabeth Pietikäinen, Oiva Kullervo Koistinen, Neelia Rosa Selina Harjunen, Alisa Aino Maria Manu, Pinja Nea Emilia Kiljunen, Alisa Emilia Luukkonen, Jimi Petri Aleksi Hietikko, Aarni Timo Eemeli Soininen, Alva Leila Aurora Ahokas, Niilo Väinö Petteri Luttinen, Aino Veela Alina Eevala, Elle Liisa Eronen, Elea Adalmiina Heimonen, Jasper Olavi Lappeteläinen, Elle Aino Emilia Keltanen, Sylvia Josefiina Koponen, Patrick Petteri Wegelius, Jiro

Roope Olavi Lemettinen, Walter Eerik Johannes Wegelius

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Jussi Joonas Kokko ja Reetta Helena Remes, Olli Antero Vehviläinen ja Maarit Maie Serafiina Korhonen, Ilpo Kari Tapio Kantanen ja Reetta Katariina Puustinen, Juha Petteri Poikolainen ja Jaana Leena Maria Toivanen, Joonas Oskari Kervinen ja Hanna Maria Nissinen, Roni Ruubert Vuori ja Laura Kaarina Kultala, Mika Kalevi Puustinen ja Kati Mervi Marjaana Myöhänen, Pekka Eerik Koistinen ja Minna Elina Immonen, Niko Juha Viktor Tapaninen ja Sini Elina Rancken, Lauri Henri Mikael Marttila ja Hanna Maria Hirvonen, Samuli Kristian Summala ja Saara Inari Kultamaa

KUOLLEET

Eeva Asta Juntunen 86, Raili Anneli Elisabet Virkamäki 92, Liisa Johanna Karjalainen 70, Risto Pekka Tapani Ilmola 82, Hugo Isakki Niemistö 94, Aarne Olavi Häyriinen 81, Antti Aulis Heikki Lyytikäinen 76, Aino Matilainen 92, Irja Liisa Mikkilä 83, Varpu Reetta Ruuskanen 82, Terttu Mirjami Kärnä 88, Eila Sinikka Penttinen 84, Aune Marjatta Soininen 92, Herbert Kiviaho 92, Veikko Janne Voutilainen 80

KASTETUT

Sofia Aada Emilia Penttinen, Ronja Maire Annikki Jäppinen, Oiva Nestori Jyrälä, Jasmin Lilja Henriikka Repo, Onni Eemeli Pykkönen, Sulo Olavi Pykkönen, Aino Helmiina Rasimus, Nette Aliisa Itkonen, Aaron Eeli Johannes Vidgren, Lumi Lyyli Mirjam Hartikainen, Mette Elise Honkala, Alma Inkeri Airaksinen, Vertti Akseli Jeremias Partanen, Lydyia Isabella Hietala, Eetu Oliver Ollikainen, Väinö Veikko Juhani Pitkänen, Jake Sebastian Wegelius, Ivar Vilho Isak Vaissalo, Mio Tapani Sirius Virrantalo, Hilikka Emilia Kautonen, Malla Maria Tuuliina Leinonen, Timi Tenho Kalevi Hoffren, Juulia Aurora Ahonen, Toivo Pentti Antero Kaunisto, Viljami Aarni Aleksanteri Huovinen, Ruben Kristian Stranius, Eevi Miira Amanda Hiltunen, Max Arto Herman Wahlfors, Elias Ilmari Hätinen, Lila Amanda Ruotsalainen, Olivia Tilda Amanda Kuusisto

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Erkki Tapio Knuutinen ja Heidi Marjut Hannele Suvelo, Jussi Petteri Koistinen ja Sallamaari Heikkinen, Petri Jarno Antero Pirinen ja Minna Tiia Johanna Mertanen, Jarkko Sakari Lipponen ja Anne Mari Hoffren, Tuomas Oskari Vainikainen ja Hanna Tuulia Nousiainen, Pepe Antero Pongphol Utriainen ja Anette Rosaliina Tujamo, Kalle Oskari Räisänen ja Mirva Karoliina Moilanen, Veijo Juhani Saarela ja Tuula Helena Hassinen, Kyösti Heikki Ristolainen ja Sirpa Kaarina Tirronen

KUOLLEET

Terho Tapani Huttunen 71, Esko Juhani Raatikainen 84, Samuli Eero Ilmari Leppä 38, Jari Olavi Tiihonen 59, Elsa Elina Antikainen 94, Aarne August Miettinen 97, Anna Loviisa Pekkarinen 91, Pentti Ollikainen 86, Vilho Juhani Laasanen 74, Pentti Olavi Salmela 63, Pekka Sakari Rautiainen 69, Mirja Liisa Jalkanen 72, Tauno Johannes Saravesi 94, Kalle Ville Julkunen 64, Pauli Feliks Kesti 90, Reima Johannes Huovinen 53, Helvi Annikki Laitinen 88, Lauri Ensio Manninen 78, Ritva Anneli Piipponen 52, Jomi Antero Holopainen 25, Kaija Annikki Pirinen 83, Hannu Ilmari Sivula 70, Ritva Ellen Orvokki Thure 79, Anja Liisa Miettinen 90, Perttu Olavi Matias Tolvanen 37, Esko Olavi Savolainen 86, Inka Maija Leskinen 88

sanaan verhottua pahantahtoisuutta ei tarvita mihinkään.

Mitään ei saa enää sanoa. Koska mitä tahansa ei ole koskaan saanut sanoa. Näin oli jo Jaakobin kirjeen kirjoittamisen aikaan, lähes 2000 vuotta sitten. Evan-keliumin ääni kuuluisi kovempaa, jos en asettaisi mutta-sanaa itseni ja Jumalan väliin enkä toisten ihmisten ja Jumalan väliin.

REETTA PIRSKANEN
Siilinjärven seurakunnan
vt. kappalainen

SANALLISTA

13. sunnuntai helluntaista

Kaikki eläimet voi ihminen kesyttää ja onkin kesyttänyt, nelijalkaiset, linnut, matelijat ja meren eläimet, mutta kieltä ei yksikään ihminen pysty kesyttämään. Se on hillitön ja paha, täynnä tappavaa myrkkyä. Kielellä me ylistämme Herraa ja Isää, ja sillä me myös kiroamme ihmi-siä, Jumalan kuvaksi luotuja. Kiitos ja kirus lähtevät samasta suusta. Tämä ei käy, veljeni! Jaak. 3: 7-10

Ei millään pahalla

Mitään ei saa enää sanoa. Väite sisältää ajatuksen, että minä tietäisin parhaiten, mutta muut kieltäytyvät kuuntelemas-ta. Minä tietäisin parhaiten, miten pitäi-si elää ja millainen olla, juuri noiden tois-ten tuolla pitäisi tai sinun siinä täytyi-si. Joskus tuo ajatus verhotaan hyvän tarkoituamiseen: ”ei millään pahalla, mutta...”.

Kristillisessä keskustelussa tuo ”ei millään pahalla” -sanoja vetoaa usein siihen, ettei lähimmäisen voi antaa juosta täydessä syntilastissa helvettiin. Jokainen syntinen, eli aivan tavallinen

ihminen, voi kuitenkin lähestyä Juma-laa juuri sellaisena kuin on. Sivuille on kenenkään turha vilkuilla, ei se synty siel-lä sen mustempaa ole. Jumalan kuvak-si luotuna jokainen ihminen on arvo-kas ja arvokkaana jokaista pitää myös kohdella.

Asetanko minä sanavalinnoillani estei-tä tai ehtoja Jumalan ja toisten ihmis-ten väliin? Ihmisen ja Jumalan väliin ei tarvita muiden asettamaa sordiinoa vaimentamaan Jumalan armoa luotu-jaan kohtaana noilla sanoilla, ”ei millään pahalla, mutta...”. Mutta-sana ei kuulu evankeliumiin, ilosanomaan. Mutta-

PUIJON KIVIHAUTAKIVET
KAIVERUKSET
ENTISÖINNIT
MUUT KIVITYÖT**PYÖRÄKATU 15, KUOPIO**Tervetuloa tutustumaan
myyntinäyttelyyn!**Puh. 017 282 9000**puijonkivi@puijonkivi.fi
www.puionkivi.fi**HAUTAKIVET
SUORAAN VALMISTAJALTA****VARPAISJÄRVEN GRANIITTI OY**Savonkatu 24, Ollinpuisto,
Kuopio, puh. 017 263 3408
Graniitintie 7, Varpaisjärvi
puh. 017 771 811Myös lisänimen kaiverukset
ja kivien entisöinnit**APUA ASIAKIRJOJEN
LAADINTAAN**Perunkirjoitukset, veroilmoitukset,
edunvalvontavaltuutukset ja testamentit
sekä erilaisten lomakkeiden täyttö.
Kysy tarjous!**Kuopion Invalidit ry.**Savonkatu 16, puh. 0440 378 451
toimisto@kuopioninvalidit.fi**Mainosmyynti****Eine Kotamaa****050 315 5849**

eine.kotamaa@slpmedia.fi

Seuraava julkaisupäivä 30.9.,
varaukset 21.9. mennessä.

Linjurin Kukka
Puijonkatu 45, p. 046 921 4720.
JOKA PÄIVÄ 8-18
verkkokauppa avoinna 24/7
linjurinkukka.com
info@linjurinkukka.fi

• Matot
• Vuodevaatteet • ym.PYYKKISATAMA
Itkonniemenkatu 27, 70500 Kuopio
Puh. (017) 263 3128
pyykkisatama.fi**Luotettavaa ja ammattitaitoista
Kukka-, hautaus- ja pitopalvelua**Palvelemme Tuusniemellä, Riistavedellä,
Vehmersalmella sekä lähikunnissa**Kukkatupa**

Kukkatupa, Huoltotie 5, Tuusniemi p. 017-661610

Pitopalvelua**Ilon ja surun keskellä
olemme palveluksessanne**Kaikkiin kodin juhliin maukkaat kylmät ja lämpimät pitopöydät.
*pitopöytä sisältää tuoreet ruisruokaset riisipiirakat ja perunarieskat
ilman lisämaksua

Kotileivonnaiset tilauksesta, ilmainen kotiinkuljetus

Meiltä myös astiat, liinat, kukkalaitteet, tarjoilu henkilökunta jne.

Kotileipomo & Pitopalvelu PIIRAKKA & PULIKKA

Sari Tenhunen

p. 050 305 1737

piirakkapulikka@hotmail.com

Harrastuksia koululaisille**Siilinjärven kirkonkylällä****Kokki-ilta**seurakuntatalolla
3.-6.-luokkalaissille
ti klo 17-19 alk. 8.9.
3.-7.-luokkalaissille
ke klo 17-19 alk. 9.9.**Kokkikerho**1.-6.-luokkalaissille
Harjamäki, Myllyharjuntie 13
ti klo 17-19 alk. 2.9.
Kerhomaksu 38 €/v.
Järj. 4H:n kanssa.
Ilmoittautuminen:
siilinjärvi.4h.fi**Liikuntakerho**2.-4.-luokkalaissille
Siilinjärven alakoululla,
Koulutie 3
ti klo 17-18. alk. 8.9.**Arkkis**1.-6.-luokkalaissille
Leppäkaarten kerhohuone,
Honkarannantie 8,
ti klo 18-19.30, 3 krt/kk.
Ei ilmoittautumista.**Kuvikerho**4-6-vuotiaalle
seurakuntatalolla vuoro-
viikoin ti klo 17.30-19:
Vikkelät alk. 1.9. Pirteät
8.9. alk. Kerhomaksu 55 €/syksy.
Järj. Kuvataideyhdistyksen
kanssa. Ilmoittautu-
minen: 040 849 3887.**Kuvikerho Räväkät**7-12-vuotiaalle
seurakuntatalolla
ke klo 16.45-18 alk. 19.8.
Materiaalit 50 €/syksy.
Järj. Kuvataideyhdistyksen
kanssa. Ilmoittautuminen:
040 849 3887.**Kepparikerho**1.-4.-luokkalaissille
seurakuntatalolla
ke klo 17-18.30 alk. 9.9.
Kerhomaksu 38 €/v.
Järj. 4H:n kanssa.
Ilmoittautuminen:
siilinjärvi.4h.fi**Kuvikerho Värikkäät**10-16-vuotiaalle
seurakuntatalolla
ke klo 18.15-19.30 alk. 9.9.
Kerhomaksu 65 €/syksy.
Järj. Kuvataideyhdistyksen
kanssa. Ilmoittautuminen:
040 849 3887.**Puuhailla**6-8-vuotiaalle
seurakuntatalolla
ti klo 17.30-18.45 alk. 9.9**Tanssi ja leikki**1.-6.-luokkalaissille
seurakuntatalolla
to klo 17.30-19 alk. 10.9.**Rumpukurssi**9-13-vuotiaalle
seurakuntatalolla
to 17.15-18.15 alk. 10.9.
Syksyn 2020 ajan.**Ilmoittautuminen ja maksut**Seurakunnan yksin järjes-
tämät kerhot ovat maksut-
tomia - ilmoittaudu niihin
seurakunnan verkkosivuilla.
Yhteistyökerhoissa on kerho-
maksu - ilmoittaudu kerhon
tietojen mukaisesti.

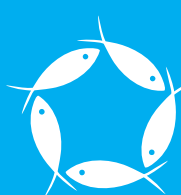
siilinjarseurakunta.fi

Vipinää-illatToimintailta alakoululaisille
klo 17.30-19.15 Siilinjärven
srk-talolla. 24.9., 29.10. ja 19.11.
Vuorelan kirkolla 8.9., 6.10. ja 3.11.**Vuorela-Toivalassa****Kokki-ilta**1.-4.-luokkalaissille
Vuorelan kirkolla
ma klo 17-19 alk. 7.9.
Järj. 4H:n kanssa.
Ilmoittautuminen:
siilinjärvi.4h.fi**Kokki-ilta**4.-6.-luokkalaissille
Vuorelan kirkolla
ti klo 17-19. alk. 8.9.**Lapsikuoro**1.-6.-luokkalaissille
Vuorelan kirkolla
ke klo 17-18 alk. 2.9.
Ilmoittautu mukaan
tulemalla harjoituksiin. Lisä-
tiedot: 044 7284 615.**Kuvikerho Rohkeat**7-14-vuotiaalle
Vuorelan kirkolla
ke klo 18.30-20 alk. 3.9.
Järj. Kuvataideyhdistyksen
kanssa. Materiaalit 65 €/syksy.
Ilmoittautuminen:
040 849 3887.**Sähly pojille**2.-5.-luokkalaissille
Toivalan alakoululla, Vallantie 2,
pe klo 16.30-17.30 alk. 11.9.**SIILINJÄRVEN
SEURAKUNTA**

Aina armoa ajasta autuuteen

Kirkko kotonasiVirtuaalikirkoissa voit katsoa verkon kautta jumalanpalvelusta
Kuopion tuomiokirkosta joka sunnuntai klo 10.

Lähetykset tallennetaan, ja niitä voi katsoa myös myöhemmin.

www.virtuaalikirko.fi**KUOPION EV.LUT.
SEURAKUNNAT****19 53
KUOPION
HAUTAUSTOIMISTO
NIIRANEN****HAUTAUSALAN AMMATTILAISET****KUOPION HAUTAUSTOIMISTO NIIRANEN
& KOIVUMÄEN KARTANO**Kuopion hautaustoimisto Oy Niiranen
Savonkatu 24, 70110 Kuopio
Puh: 017 261 3686
kuopion@hautaustoimistoniiranen.fi
www.hautaustoimistoniiranen.fiKoivumäen Kartano Oy
Koivumäenkuja 18, 70800 Kuopio
Puh: 017 3614 291
kartano@koivumaenkartano.com
www.koivumaenkartano.com**NEITI KESÄHEINÄ JA PEIKKO PÖRRÖTUKKA****Annin ja Mikon yhteiselle matkalle**Pienen kylän laitamilla kohosi metsäin maki,
sieltä kyläläiset nuotion savua nousevan näki.
Toisiltaan tietoa tuosta joukosta alkoivat anoa
ne on niitä vaarunvartioita, joku toinen tiesi sanoo.
Reipasta partioporukkaa, taitoja pienemmille opettaa
eikä ne osaa sitä touhua aikuisinakaan lopettaa.
Nuorina liittyivät mukaan Neiti Kesäheinä ja Peikko Pörrötukka,
kaikenlaista sattui, tavat joskus hukassa, joskus kävähti sukka.
Ajan myötä asioita opetellen kokoonmuksiksi he vartuivat,
monenlaiset tarpeelliset tiedot ja taidot heille karkuivat.Kesäisenä päivänä auringon säteiden tähtäessä lammen pintaan,
lähtivät nämä kaksi lammen rannasta tarvepajua taitamaan.
Ihaili Peikko Pörrötukka Neiti Kesäheinen korven kauniiksi tulleen,
katsoi Neiti Kesäheinen Peikko Pörrötukan vankaksi vahvistuneen
ja huomasi kohta Peikon puukollansa saavan
sormeensa aivan pienen mitättömän haavan.
Neiti Kesäheinen tottunein ottein siinä hääri
Peikon sormeen nopeasti sievän siteen kääri.
Laittoi varmaan Neiti Kesäheinen haavaan jotain aivan onnea rohtoa,
kun alkoi heidän molempien poskilla näkyä sitä tiettyä hohtoa,
mikä ei synny pelkästään siitä nuotion lämmöstä.
Elämä vaan on totta tosiaan tämmöstä,
että kun kaksi katsetta juuri tiettyllä tavalla kohtaa,
se parhaimmillaan heidän johonkin hyödyksi voi johtaa.Päivän painuessa jo mailleen ilmoittivat he kaikille,
aamun tullen lähdemme sille aivan omalle haikalle,
missä maasto on välillä vaikeaa ja kamppelinkin kastiui,
missä toista on autettava ja otettava asioista vastuu.
Siinä lähtijöistä monenlaista huolta kannettiin,
viisaitakin neuvoja ja ohjeita heille annettiin.
Eikä siinä voitu kyyneliäkään säästää,
kun piti heidän aivan omilleen päästää.Aamun sarastaessa usvan peittäessä maan,
lähtijöillä vielä kaikki läheiset seuranaan,
astelivat he eteen suurimman partiopäällikön son
ja tekivät toisilleen vaativan lupauksen,
että toista siedetään ja virheitäkin anteeksi annetaan,
tarpeen tullen vaikka toisen rinkiä kannetaan.Eikä lähtijöiden mukana olleista arvannut sitä kukaan,
aivan kuin usvan seasta ois pieni onkeli liittynyt heidän mukaan.Näin alkoivat rouva Kesäheinen ja herra Peikko Pörrötukan omia polkujaan jatkaa.
Oli tullut aika toivottaa heille hyvää yhteistä matkaa.Ohjentoivotus näin, koska on saanut olla mukana häissä
Jari Ruppunen

KIRJALLISTA

Eero Huovinen: Äitiä ikävä. WSOY. 2020. 235 s.

Etsivä löytää

Vanhemman voi menettää ja häntä voi ikävöidä monella tavoin. Empaattisena sielunpaimenena tunnettu emerituspiispa **Eero Huovinen** avaa oman sisimpänsä ja etsii kirjassaan Äitiä ikävä eläviä muistoja äidistään, jonka menetti kuolemalle vain ollessaan yhdeksänvuotias pikkupoika.

Millaista olisi eläkeläismiehenä työllä yhdessäkymppistä äitiä pyörätuolissa ja pyytää tätä muis-telemaan tuota iloista ihmeellisten kokemusten Italian matkaa, jonka äiti ja isä tekivät nuorina vanhem-
pina?

Mutta sitten Eero löytää äidin kirjeet. Lukiessaan kuvauksia itsestään vauvana ja toimeliaan hammaslääkärin ja vielä aktiivisemman papin vilkkaana poikana, ja löytäessään siten äidin rakkau-
den, hän saa rauhan sydämeensä ja mieleensä. Siltä minusta ainakin lukijana tuntui. Vaikka kirjan lähtö-
kohtana on suuri suru, sen sisältö tarjoaa myös paljon lohtua.

TERHI LAITINEN

LYHYESTI

Diakonien tarve ei koskaan häviä

Elokuun lopussa päättyy yksi aika-
kausi, kun Kuopion seurakuntayhtymän pitkäaikainen dia-
konijohdaja Seppo Marjanen laittaa
pisteen työuralleen.

LOMIEN KAUTTA eläkepäi-
ville siirtyvä Marjanen kokee
saaneensa tehdä merkityksel-
listä ja mielenkiintoista työtä
kirkon palveluksessa. Viimeis-
et kaksikymmentä vuotta on
vierähtänyt diakonijohdajan
virassa, mutta sitä ennen niin
vankilapapin kuin seurakunta-
papinkin työ tuli tutuksi monel-
ta kantilta.

”Männistöä lukuun ottamatta
olen toiminut pappina kaikissa
Kuopion seurakunnissa”, Marja-
nen muistelee.

Vaikka virkatyö jää taakse, ei
pappeus silti häviä minnekään.
”Tämä on ollut hyvin koko-
naisvaltaista työtä, joka ei lopu
siihen, kun laittaa työhuoneen
oven perässään kiinni. Olen
saanut olla mukana ihmis-
ten iloissa ja suruissa – ja olen
varmasti vastaisuudessakin.”

Kirkon perustyötä

Kuopion seurakuntien Diako-
niakeskus päätettiin sulkea
tämän vuoden heinäkuun
loppuun mennessä. Koronan
takia toiminta kuitenkin käytän-
nössä loppui jo alkukeväästä.
”Kyllähän se monelle on ollut
suuri pettymys, ettei enää ole
sellaista matalan kynnyksen
paikkaa, johon voisi tulla jutte-
lemaan, kahvittelemaan ja jossa
tulisi kuulluksi ja nähdyksi.”

”Diakonia on sitä kirkon perus-
työtä, jota on tehty jo alkukir-

kon ajoista saakka. Silloin autet-
tiin kristittyjä, mutta nykyään
diakonia ei valikoi kohteitaan –
apua annetaan sitä tarvitseville
uskontoon, kansalaisuuteen tai
poliittiseen suuntautumiseen
katsomatta.”

Marjanen painottaa, että diako-
nian tarve ei koskaan häviä.

”Aina tulee olemaan ihmisiä,
jotka tavalla tai toisella tarvitse-
vat apua. He kaipaavat henkis-
tä ja hengellistä tukea, kuunte-
lijaa ja rinnalla kulkijaa, käytän-
nön neuvoja ja ehkä jonkinlais-
ta taloudellistakin tukea.”

Yksi diakonian tärkeä tehtävä on
myös poliittiseen päätöksente-
koon vaikuttaminen.

”On tuotava näkyville se hätä,
mikä ihmisillä on. Diakoni-
an asiakkaat ovat tyypillises-
ti heitä, jotka eivät pidä itses-
tään ääntä.”

Korona-aikana diakonisen avun
tarve on lisääntynyt.

”Koronasta johtuvat lomau-
tukset ja työttömyys aiheutta-
vat tietysti taloudellista huol-
ta, mutta sen lisäksi poikke-
ustilanne on kasvattanut myös
kaikenlaista henkistä ahdistus-
ta”, Marjanen kertoo.

Elämän varjopuolet
tuttuja

Ennen pappisuraansa Seppo
Marjanen ehti nuoruudessaan
työskennellä muun muas-
sa kesätyöntekijänä Kuopion
Niuvanniemen sairaalassa sekä
Ruotsin valtion oikeuspsykiatri-
an klinikalla tekemässä mielen-
tilatutkimuksia.

”Elämän varjopuolet tulivat
minulle monella tavalla tutui-
ksi jo tuolloin. Ehkä siksi olen
kirkon työssäkin hakeutunut
sellaisiin tehtäviin, joissa voin
omalta osaltani auttaa syrjäyty-
neitä ja elämän kolhimia ihmisi-
ä.”

Marjanen tunnetaan leppoi-
sana ja helposti lähestyttävänä
kirkonmiehenä. Hän on
muun muassa pitänyt tapanaan
säännöllisesti jalkautua toril-
le papin tunnusmerkit kaulas-
saan kohtaamaan ihmisiä.

”Siitä olen saanut paljon hyvää
palautetta. Monien mielestä
on luontevampaa tulla jutte-
lemaan papille Kuopion torilla
kuin hakeutua erikseen vaikka-
pa tämän työhuoneelle. Vuosien
varrella on ollut paljon hienoja
juttutuokioita.”

Mitään erityisiä suunnitelmia
Marjasella ei eläkepäivien viet-
toon ole.

”Aion katsella ja tunnustella
kaikessa rauhassa, että miltä
tuntuu. Varmaan tekemistä
löytyy ihan etsimättäkin. Jos
nyt ensiksi ehtisi vaikka vähän
kalastelemaan.”

*Seppo Marjasen viimeisenä
työpäivänä 28.8. pullakirkko
keskusseurakuntatalolla klo 11.
Hartaushetken jälkeen kahvit ja
mahdollisuus jututtaa Marjasta.*

HELI HARING

TUJIA HYTTINEN

ARKIKUVA

TUJIA HYTTINEN

LUOTTAMUSHENKILÖ

Ollaan yhteydessä!

Olemme eläneet todella erikoista kevättä ja kesää. Toiset potevat
suurta yksinäisyyttä, toiset taas elävät todella hektistä elämää,
kun esimerkiksi ison perheen kaikenikäiset ovat olleet yhtä aikaa
kotona. Ei ole oikein voinut mennä minnekään muualle kuin ulos
tai käydä nopeasti ruokakaupassa. Jopa kirkot ovat olleet suljet-
tuina, vaikka yleensä vaikeina aikoina ne ovat olleet avoinna.
Onneksi kuitenkin olemme voineet netin välityksellä kuunnella
ja katsella jumalanpalveluksia ja muitakin hengellisiä tilaisuuksia.
On toki sellaisiakin ihmisiä, jotka ovat nauttineet saadessaan
luvan perästä viettää rauhallista kotielämää ilman, että kukaan
on sitä ihmetellyt tai patistellut minnekään.

Nyt onneksi kirkot ovat jo avoinna hiljentymiseen ja paikalla on
kirkon työntekijä, jonka kanssa voi keskustella. Myös jumalan-
palvelukset ovat alkaneet turvallisuussuosituksien huomioiden.
Ehtoollismessujakin on jo ollut muutamia. On toivottavaa, että
myös seurakuntalaiset osallistuisivat jumalanpalvelusten ohjel-
maan, esimerkiksi lauluesityksellä tai lukemalla lukukappaleita
ja rukouksia. Pääasia on kuitenkin, että pääsemme kuulemaan
Jumalan Sanaa, rukoilemaan, hiljentymään ja veisaamaan kiitosta.

Jos tarvitset apua, ota rohkeasti yhteyttä diakoniin tai pappiin. He
osaavat myös neuvoa eteenpäin, jos on tarvetta. EU-ruoka-apua-
kin on mahdollista saada seurakunnan kautta. Myös muut työn-
tekijät ja me luottamushenkilöt olemme sitä varten, että kuunte-
lemme, millaista toimintaa seurakunnalta toivotaan.

Tälläkin koronakevällä on varmasti oma tarkoituksensa, jonka
me ehkä tajuamme vasta joskus myöhemmin. Ainakin ystävien
ja tuttavien tärkeys on korostunut ja olemme huomanneet, ettei
ihmisten kohtaaminen ole itsestäänselvyys.

Taivaan Isän siunaamaa syksyä kaikille!

RITVA VENÄLÄINEN
Siilinjärven seurakunnan
kirkkoneuvoston ja
-valtuuston jäsen.

TUJJA HYTTINEN

”TULEVAISUUDESTA ei voi olla varmuutta, mutta etenen omien valintojen kautta ja kuuntelen itseäni”, Eveliina Kaikkonen tuumaa.

VAHVAT TURVAVERKOT aikuisuuteen asti

Lähihoitajaksi juuri valmistuneen Eveliina Kaikkosen elämänpolulla turvakaiteina ovat olleet musiikki, liikunta ja huolehtiva perhe.

Miltei markka-ajasta lähtien Kaikkosen suvun ja perheen sukujuhlien taattu ohjelmanumero oli laulavien sisarusten **Emmaliisan** ja Eveliinan jämäpti lauluesitys. Laulajana Eveliina seurasi isosiskon jalanjäljissä ensin Haapaniemen koulun musiikkiluokalta Alavan seurakunnan lapsikuoroon ja sitten Kuopion nuorisokuoroon, joka **Jussi Mattilan** johtamana taannoin voitti Suomen parhaan kuoron kisan.

Yläasteelle asti Eveliina soitti myös saksofonia Haapaniemen nuorisopuhallinorkesterissa. Saksofoni samoin kuin kuoro jäivät lukiovuosina, kun lukio teetti töitä ja muita iltatöitä ilmaantui.

Ammatti musiikkiharrastuksen siivellä

Musiikki jäi vapaa-ajan harrastukseksi, niin että enää musisoidaan omaksi iloksi kitaraa soittavan poikaystävä **Samin** kanssa. Joskus vielä tulee esiintymiskutsuja juhliin. Musiikkiharrastus johdatti kuitenkin ammattipolulle musiikkipäiväkotia Priimiin.

Kodin verkostot vaikuttivat ammattikuvioon, sillä vuoden 2018 alussa aloittaneen yksityisen musiikkipäiväkodin

perustajasisarukset musiikkipedagogi **Annamaria Heikkinen** ja päiväkodinjohtaja **Minna Muona** olivat Kaikkosten perhetuttuja. Kun lukio tuli päätökseen, musiikkipäiväkodin juuri perustaneet tuttavat pyysivät Eveliinaa heille oppisopimusopiskelijaksi. Tavoitteeksi tuli varhaiskasvatuksen lastenohjaajan ammatti.

Nyt 23-vuotiaana Eveliina Kaikkosella on lähihoitajan tutkinto ja mieluinen työpaikka musiikin ja lasten parissa.

Hyvä viitekehys

Alavan seurakunta oli pitkään Eveliinan kotiseurakunta. Lapsikuoron jälkeen tulivat rippikoulu ja vuodet isosena. Silloin kanttorina rippileireillä oli Alavan nykyisenkin musiikin voimahahmo **Ossi Jauhainen**. Ripari- ja isosvuodet olivat Eveliinalle hyvää, sisältörikasta aikaa.

Jauhaisen kokoamien musiikkipiirien imu on pitänyt otteensa niin, että Eveliina on yhä osallistunut joihinkin Alavan musiikkiproduktioihin, vaikka yhteinen koti Samin kanssa sijaitsee nykyään Puijonlaaksossa eli Puijon seurakunnan alueella.

Kuoroonkin on pyydetty ja mieli teki liittyä, jos aikataulut suinkin sallisivat.

Mutkattomat suhteet

Heittäytyminen musiikkiin ilman erityisiä ammatillisia tavoitteita on yhteistä koko Kaikkosen perheelle. Isosisko näytti tietä, mutta myös pikkuveli **Jaako** on ollut musiikin viettävänä Haapaniemen nuorisopuhallinorkesterissa ja mukana orkesterin esiintymismatkoilla eri puolilla Eurooppaa. Myös vanhemmat ovat uskaltaneet heittäytyä aikuisien alkeiden orkesteriin.

”Tosi hauskaa, että ovat niin innoissaan soittamisesta. Etenkin nyt, kun ei enää asuta samassa taloudessa.”

Elämän tärkeimpien asioiden listalla ykkösenä on perhe.

Yhteiset harrastuksen tai kiinnostuksen kohteet ovat perheelle aina suuri rikkaus; ainakaan Kaikkosen nuorison ei tarvitse ajatella, että vanhemmat olisivat täysin pihalla heidän asioistaan.

Vaikka Eveliinalla on jo nuorena kaikki valmiina omaa avopuolison kanssa vastaremontoitua kotia ja ammattia myöten,

ei hän usko pysähtyvänsä paikoilleen. Unelmissa ovat jatko-opinnot, mutta nyt edetään asia kerrallaan.

”Tulevaisuudesta ei voi olla varmuutta, mutta etenen omien valintojen kautta ja kuuntelen itseäni.”

Tärkeiden asioiden lista

Yksi neuvonantaja elämän valinnoissa on Eveliinalle ollut hyvä lapsuuden perhe, jossa lasten ja vanhempien välit ovat mutkattomat.

Aivan kaikkea, kuten terveyttä, eivät takaa hyvätkään turvaverkot. Omas kunnosta ja terveydestä huolehtiminen on Eveliinalle ollut elinehto, sillä hän sairastui yläasteikäisenä diabetekseen. Nuorempana hän harrasti jalkapalloa, sittemmin tanssia ja kuntosalia.

Crossfit on Eveliinan uusi liikunta-harrastus. Se on ohjattua ryhmäliikuntaa, jossa nostetaan sykettä voimaharjoituksilla.

Aktiivinen elämä, eli aina menossa, on Eveliinalle tyypillistä. Silti Eveliinan oman elämän tärkeimpien asioiden listalla ykkösenä on perhe, niin lapsuusaikana perhe kuin omakin perhe. Sitten tulevat ystävät, harrastukset ja terveys.

KAIJA VUORIO